

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

ÎN AFARA BISERICII POȚI AVEA TOTUL MAI PUȚIN MÂNTUIREA

DUMINICA A 8-A DUPĂ PAȘTI
(Cincizecimea sau Rusaliile)
(†) POGORĂREA DUHULUI SFÂNT

Însușirile Bisericii sunt mărturisite în Simbolul de Credință: una, sfântă, sobornicească și apostolească.

a. Una – întrucât Unul este Întemeietorul și capul ei, Mântuitorul nostru Iisus Hristos (Efeseni 1, 23);

b. Sfântă – sfânt fiind Duhul care lucrează în ea. În acest sens mărturisim despre ea că este și infailibilă;

c. Sobornicească (= universală) - întrucât are în vedere mântuirea tuturor oamenilor („Dumnezeu voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină”, I Tim 2, 4) și se sprijină pe cele 7 sinoade (soboare) ecumenice;

d. Apostolească - se sprijină și pe mărturia Sfinților Apostoli, în prezența cărora s-a întemeiat și care, la rândul lor, au întemeiat biserici locale în lumea cunoscută atunci. Lor li s-a spus: „Propovăduiți Evanghelia la toată făptura...” (Marcu 16, 15) și „Mergând, învățați...” (Matei 28, 19).

Membrii Bisericii sunt clerul (ierarhia) și poporul drept-credincios (mirenii).

Biserica este și factor al educației, nu doar al mântuirii. Este important să remarcăm rolul ei și în plan pedagogic, istoric-național etc. La noi, cel puțin, după retragerea aureliană (271-275) până la întemeierea cnezatelor și voievodatelor (secolul al XIV-lea) și până la unificarea lor (Basarab I, 1330), singura instituție existentă neîntrerupt a fost Biserica. Ei îi revine, aproape în exclusivitate, meritul de a fi salvat ființa neamului de la pierire, în fața atâtor năvălitori, care-și făcuseră drum pe la noi în acel mileniu văduvit de o conducere statală unitară. Acest mileniu, numit „întunecat”, datorită acestei obscurități pe plan politic, a fost luminat doar de harul credinței drept-măritoare, dăruit cu generozitate, atunci ca și astăzi, de Sfânta Biserică. Ea a ținut loc și de școală

Biserica este o instituție Divino-umană intrată în istorie la Pogorârea Duhului Sfânt. Este Darul lui Dumnezeu din veșnicie.

și de cancelarie domnească. Episcopii și preoții au fost conducători spirituali la vedere și, tainic, cu timp și fără timp, cu voie și fără de voie, îndrumători și sfătuitori politici.

Biserica, cu toate că este factorul cel mai important în lucrarea de mântuire, din punct de vedere al educației creștine nu este singurul. O dată cu ea, factori esențiali ai educației sunt familia și școala. Astfel, buna conlucrare între acești trei factori este determinantă pentru formarea caracterului moral creștin, ținta finală a educației. Biserica este darul lui Dumnezeu în care și prin care dobândim mântuirea. Acest adevăr incontestabil a fost exprimat într-un mod deosebit de inspirat de către Fericitul Augustin: „În afara Bisericii poți avea totul în afară de mântuire. Poți avea cinste, poți deține Evanghelia, poți avea credință și să predici în numele Sfintei Treimi, dar niciodată nu vei putea găsi mântuire decât în Biserică!”

Când pronunțăm cuvântul „Biserică” ne gândim, deodată, la clădirea(locașul) de cult, la comunitatea credincioșilor (I Cor. 1, 2) și la viața liturgică.

Sfințenia Bisericii se reflectă și se regăsește, prin extensiunea binefacerilor ei, atât în viața de familie (familia însăși este numită „mica biserică”), cât și în sufletul („inima”) fiecărei persoane în parte. Așa se explică un minunat fragment de rugăciune din Canonul Sfintei Împărtășanii: „Fărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, și curățește inima mea, făcând-o biserică a Preacuratului Tău Trup și Sânge...”. În același sens, la fel de minunat, se exprimă Sf. Efrem Sirul: „Să facem din sufletele noastre biserici, care să fie vrednice de Dumnezeu. Dacă vine unul din cei mari ai pământului, chiar și ușa ta se împărtășește de cinste. Cu atât mai mult trebuie să fie împodobită dacă Dumnezeu însuși locuiește în tine. Fii pentru El biserică și preot.

Slujește-I Lui în biserica ta, după cum a fost și El preot și jertfă pentru tine. Fii și tu pentru El biserică, preot și jertfă. Fiindcă

sufletul tău este biserică, nu lăsa nici o necurățenie în ea. Nu lăsa nimic în casa lui Dumnezeu din cele ce sunt urâte.

Împodobește-o în schimb cu tot ceea ce i se cuvine Lui..." ❖

Părintele Dinu Pompiliu

DE CE S-A ARĂTAT DUHUL SFÂNT ÎN CHIP DE FOC?

Când Domnul S-a botezat la Iordan, Duhul Sfânt S-a arătat în chip de porumbel. S-a arătat nu ca să-I dea ceva, ci ca să arate în chip simbolic ceea ce este în Hristos, adică nerăutatea, curăția și blândețea. Asta și înseamnă porumbelul. Iar atunci când apostolii erau adunați într-a cincizecea zi după înviere, Duhul S-a arătat în chipul limbilor de foc.

S-a arătat în chip de foc ca să le ia și să le dea ceva - și anume să ia de la ei tot păcatul, toată neputința și teama și necurăția sufletească, și să le dăruiască putere, lumină și căldură.

Focul simbolizează aceste trei lucruri: puterea, lumina și căldura

Știi cât este focul de puternic, știi cât este de luminos și cum încălzește. Când vorbești despre Duhul Sfânt însă, ia seama să nu cugeți trupește, ci duhovnicește. E vorba, așadar, despre puterea duhovnicească, despre lumina duhovnicească și despre căldura duhovnicească - iar acestea sunt tăria voinței, luminarea înțelegerii și căldura dragostei. Cu aceste trei arme duhovnicești i-a înarmat Duhul Sfânt împotriva lumii pe ostașii lui Hristos, pe care învățătorul îi oprise de la a purta, dintre toate armele fizice, chiar și toiag.

Prin cuvânt apostolii trebuiau să vestească Evanghelia Vieții

De ce s-a arătat focul în chip de limbi asupra capetelor apostolilor? Fiindcă

trebuia ca apostolii prin limbă să vestească popoarele Vestea de Bucurie, Evanghelia adevărului și vieții, învățătura pocăinței și a iertării. Prin cuvânt trebuiau să învețe, prin cuvânt să tămăduiască, prin cuvânt să mângâie, prin cuvânt să sfătuiască și să călăuzească, prin cuvânt să rânduiască Biserica. În cele din urmă, prin cuvânt să se și apere - fiindcă Dumnezeu le zisese și prezisese să nu se teamă de prigonitori și să nu se îngrijească în ce chip le vor răspunde când vor fi trași la judecată ei, oameni simpli. Nu voi veți vorbi, spune, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi din voi.

Oare se putea vorbi cu obișnuita limbă omenească despre cea mai mare și mai veselitoare noutate ce a ajuns vreodată la urechile omenești: că Dumnezeu S-a arătat pe pământ și le-a deschis oamenilor poarta vieții celei fără de moarte? Oare se putea vărsa de la om și de la obișnuita fire muritoare acest balsam de viață făcător pe hoitul imperiului roman și până la marginile lumii? Nicum și niciodată - ci numai de la Duhul Cel de foc al lui Dumnezeu, Care prin gurile sfinților apostoli a împrăștiat scânteii cerești în întunericul pământului.

Dar, fiu al omului, oare nu ai simțit nici măcar o dată Duhul lui Dumnezeu în tine?

Iată, și tu ai fost botezat cu Duhul, cu apă și cu Duhul. Oare nici măcar o dată n-a strălucit fără de veste în tine un gând mare și luminos, cuvânt tăcut al Duhului Celui Sfânt? Oare nici măcar o dată nu s-a stârnit, precum un vânt iscat pe neașteptate, dragostea către Făcătorul, și din aceasta, lacrimi în ochii tăi?

Încredințează-te vocii lui Dumnezeu și străjuiește asupra a ceea ce se întâmplă în sufletul tău, și vei cunoaște minunea Cincizecimii care s-a săvârșit asupra apostolilor.

Pace ție și mângâiere de la Duhul Sfânt! ❖

*Episcop Nicolae Velimirovici
Din vol. „Răspunsuri la întrebări ale
lumii de astăzi - scrisori misionare”*

Din nou la Centrul Sfânta Margareta

Cu ocazia zilei Copilului, gândul ni se îndreaptă nu numai spre copiii noștri, care de multe ori trăiesc sănătoși și fericiți în familii normale, ci și la cei care sunt bolnavi și de care chiar familiile lor sunt departe. Pentru că fie nu pot să-i ajute, fie consideră acești copii o povară.

Biserica noastră, prin sectorul social, are în grijă copiii de la Centrul Sfânta Margareta. De câțiva ani buni, mai ales la sărbătorile mari, facem vizite acestor copii pentru a-i ajuta cu ce putem, dar și a-i bucura. Între lacrimă și zâmbet, așa are loc o întâlnire cu acești copii cu dizabilități. Deși cei mai mulți dintre ei au probleme grave, simți nevoia lor de a fi alături de oameni, de fi iubiți, de a primi și de a dăruia în același timp. Ei dăruiesc lecții

de viață și ne învață cât de bogați și fericiți suntem. Iar cei care îi îngrijesc cu devotament și perseverență, ne învață omenia și iubirea.

Celor doritori a face un mic dar acestor copii cu suflete curate, care

vor și pot să ofere orice fel de ajutor acestor micuți, le spunem că o pot face adresându-se ca de obicei doamnei Ioana Rusu, coordonatoarea serviciului social al Parohiei Șerban Vodă. ❖

CREDINȚĂ ȘI TRĂIRE

Cu binecuvântarea părintelui paroh Dinu Pompiliu un grup de 50 de enoriași ai Parohiei Șerban-Vodă au participat sîmbătă 23 mai la un pelerinaj de înaltă trăire duhovnicească și profundă rugă.

Un pelerinaj de numai o zi ne-a purtat la Mănăstirea Comana, Mănăstirea Sf. Dimitrie de la Basarabov, Complexul monahal de la Ivanovo, Catedrala Mitropolitană „Sf. Treime” din Ruse, Catedrala Episcopală „Adormirea Maicii Domnului” din Giurgiu și Biserica Sf. Nicolae din Drăgănescu (a cărei pictură a fost zugrăvită de Părintele Arsenie Boca).

N-am plecat la drum fără rugăciunile pentru călătorie și pentru împlinirea dorințelor de a primi cât mai mult har și dar de la sfințele locuri vizitate. Acolo unde ne-am oprit, pelerinii s-au rugat și au fost dornici să cunoască cât mai multe despre acele locuri sau lăcașuri de cult, despre cei care au înnobilit acele locuri prin trăirea lor ascetică, ca și despre importanța istorică și culturală a obiectivelor vizitate.

Și poate la fel de important ca faptul că am primit informații și am trăit clipe duhovnicești în aceste locuri sfinte, este faptul că acest pelerinaj ne-a unit, ne-a făcut o frumoasă familie de români plecați să descopere comori ale ortodoxiei românești și bulgare. Ne-am apropiat unii de alții, în această căutare de sfințenie, chiar dacă vârsta, ocupațiile călătorilor noștri și faptul că unii nu se cunoscuseră până atunci, nu ne dădeau șansa unei așa deosebit de strânse legături.

Această luminoasă zi de primăvară a adus multă bucurie enoriașilor noștri, la

sfârșitul zilei ei mulțumindu-I Bunului Dumnezeu că au avut sănătate și putere să participe la acest pelerinaj, lung, dar plin de atâtea daruri de suflet. Nu în ultimul rând un gând de recunoștință s-a îndreptat și către parohul nostru, care știe cât folos și întărire aduc aceste pelerinaje pentru tot creștinul. De aceea, nu pregetă să organizeze și alte pelerinaje la locurile sfinte din „grădina Maicii Domnului”, cum este denumită țara noastră.

Tocmai de aceea, ieșind în întâmpinarea dorințelor enoriașilor din parohie, se vor face în această vară pelerinaje la Mănăstirile Sâmbăta și Prislop pe urmele părintelui Arsenie Boca, la Mănăstirile din Moldova, Maramureș și Transilvania, precum și în Dobrogea.

La care nădăduim să participați cât mai mulți, pentru a vă bucura sufletele tot atât de mult cât am făcut-o noi în acest pelerinaj! ❖

Prof. Gavrilă Clement

Sfinții începutului de iunie

Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou

A fost un creștin evlavios și credincios din Trapezunt, lângă Marea Neagră. Fiindcă era negustor, călătorea prin multe cetăți. Într-una din călătoriile sale pe mare, Ioan a discutat în contradictoriu pe teme religioase cu stăpânul corabiei, care era de credință latinească. Pentru ca să se răzbune, când au ajuns la Cetatea Albă, care era stăpânită de turci, corăbierul i-a spus dregătorului cetății că Ioan vrea să treacă la religia musulmană. Însă Ioan, în fața mulțimii adunate să vadă cum hulește pe Hristos, și-a mărturisit credința, fiind astfel supus la multe chinuri. În timp ce era târât de un cal prin cetate, un iudeu i-a tăiat capul cu sabia (†1332).

După 70 de ani, datorită minunilor care se săvârșeau la moaștele Sfântului Ioan, Alexandru cel Bun, domnitorul Moldovei, a adus moaștele sfântului, în 1402, și le-a depus în Catedrala mitropolitană din Suceava. Aici au stat până în timpul domnitorului Petru Șchiopul, când au fost mutate în ziua de 24 iunie 1589 în noua Catedrală mitropolitană din Suceava.

Este prăznuit pe 2 și 24 iunie.
Sfinții Mucenici Zotic, Atal, Camasie și Filip de la Niculițel, din Tulcea

Alături de alți 36 de mucenici, au pătimit pe pământul românesc, în cetatea Noviodunum (Isaccea), din Dobrogea, în secolele III-IV. După moartea lor martirică, trupurile mucenicilor au fost așezate de creștini

într-o criptă, numită „martirion”, din actuala localitate Niculițel. Deasupra criptei, creștinii primelor secole, iubitori de mucenici, au zidit o biserică din piatră, încăpătoare, în care preoții săvârșeau sfințele slujbe și învățau poporul.

Moaștele sfinților, rămase sub pardo-seala altarului acoperită de ruine, au fost descoperite în vara anului 1971 în urma unor ploii abundente. Tot în criptă s-au descoperit, în două vase de ceramică, rămășițele altor sfinți mucenici necunoscuți. Moaștele Sfinților Mucenici Zotic, Atal, Camasie și Filip se află acum la Mănăstirea Cocoș, din județul Tulcea.

Biserica Ortodoxă Ronână îi sărbătorește pe 4 iunie. ❖

Sinaxar – Ziarul Lumina

MĂRTURIE A FEMEILOR DIN IRAK DESPRE GENOCIDUL CREȘTINILOR

„Acesta este atât un genocid uman cât și unul cultural”, le-a transmis miercuri dimineață parlamentarilor de la Comisia de afaceri externe, sora Diana Momeka din rândul surorilor Dominicane a Sfintei Ecaterina din Siena, fostă locuitoare a Mosulului, Irak.

„Creștinii din Irak au fost primii veniți în acel loc. Puteți citi despre noi în Biblie. Creștinii au venit în Irak încă din primele zile prin predicile și mărturisirea Sfântului Toma și a altor Apostoli și Părinți ai Bisericii. În timp ce strămoșii noștri s-au confruntat cu numeroase persecuții, aceștia au rămas pe pământul lor, formând o cultură care a slujit umanității timp de decenii întregi. Noi, în calitate de creștini, nu vrem, și nici nu merităm să plecăm sau să fim dați afară din țara noastră. Însă persecuțiile recente cu care se confruntă comunitatea noastră sunt cele mai crunte din istorie”.

Creștinii au de ales între convertire, tribut și părăsirea orașului

Pe măsură ce ISIS continuă să recruteze militanți, armata teroristă islamică ucide creștinii din Irak, ștergând de pe teritoriul țării orice mărturie istorică a faptului că această religie ar fi existat în regiune. Femeile creștine sunt necinstite de către militanții ISIS ca mijloc de convertire la islam, siturile istorice sunt distruse, iar sute de mii de creștini și alte minorități religioase au fost obligate să își părăsească căminele.

„Pe 10 iunie, 2014, așa zisul Stat Islamic

al Irakului și Siriei a invadat câmpia Ninive, acolo unde este situat orașul Qaraqosh. Începând cu orașul Mosul, ISIS a invadat oraș după oraș, dându-le creștinilor din regiune trei alternative: convertirea la islam, plățirea tributului (Al-Jizya) pentru ISIS și părăsirea orașului (precum Mosul) cu nimic altceva decât hainele de pe ei. În timp ce această teroare s-a răspândit în întreaga zonă, până pe 6 august, 2014, Ninive a fost golită de creștini, și din păcate, pentru prima oară din secolul al șaptelea după Hristos, niciun clopot nu mai bate pentru slujbă în câmpia Ninive”, a declarat sora Momeka. „Începând cu iunie 2014, peste 120 000 de oameni au rămas fără casă în regiunea Kurdistan a Irakului, lăsând în urmă patrimoniul și toată munca lor de secole. Această dezrădăcinare, acest jaf al posesiunilor creștinilor, i-a strămutat trupește și sufletește, golindu-i de umanitate și demnitate”.

Creștinii din zona sfâșiată de război au nevoie de ajutor umanitar precum și de tratament medical și psihologic.

Atacă bisericile, altarele și siturile arheologice

„Avem nevoie de o zonă de protecție” a declarat directorul pentru consolidarea

pații interconfesionale de la centrul universitar George Mason pentru Religiiile lumii, Diplomatie și remediarea conflictelor, Hind Kabawad, membru al comunității creștine din Siria. ISIS a distrus în special viețile a sute de femei și fete prin sclavie, siluire și teroare, fapte fără precedent în Siria. Fetele și femeile sunt astfel subiectul terorii din toate punctele de vedere. În afară de încălcările crase ale drepturilor omului, ISIS a căutat să distrugă aceste comunități prin ștergerea moștenirii culturale și religioase – atacând bisericile, moscheile, altarele și siturile arheologice istorice. Vizând arheologia asiriană, ISIS merge cu un pas mai departe dincolo de simplă curățire religioasă și etnică, pentru a șterge orice urmă istorică a poporului pe care l-a strămutat”.

Vor să ștergă orice urmă creștină

Kabawad a explicat că orașele asupra cărora ISIS nu are control încă, trebuie protejate pentru „a ocroti cetățenii pe care caută să îi cucerească”.

„Strămuțați cu forța, am realizat că planul ISIS este de a evacua țara de creștini și de a șterge orice urmă că am existat vreodată. Acesta este un genocid uman și cultural. Singurii creștini care au rămas în câmpia Ninive sunt aceia care sunt ținuți ostatici”, a declarat Momeka.

Servind ca o mică mărturie a comunităților istorice pe care ISIS vrea să le ștergă există o biblie scrisă de mână din Mosulul veacului al IX-lea. Din fericire, această se află în siguranță în Muzeul Bibliei din Israel. ❖

Sursa - doxologia.ro - Text adaptat

Cum iubim?

Să iubim, să ne jertfim pentru toți dezinteresat, fără să căutăm răsplată. Atunci se pune omul în rândulială. O iubire care cere răsplată este interesată. Nu este curată, adevărată, sinceră.

Să-i iubiți și să-i compătimiți pe toți. „Și dacă un mădular suferă, toate măduarele suferă împreună... Iar voi sunteți trupul lui Hristos și măduarele fiecare în parte” (I Corinteni 12, 26-27). Aceasta este Biserica: eu, tu, el, celălalt, noi – să simțim că suntem măduarele ale lui Hristos, că suntem una. Iubirea de sine este egoism. Să nu cerem „eu să stau, eu să merg în Rai”, ci să simțim pentru toți această iubire. Ați înțeles? Aceasta este smerenia. ❖

„Ne vorbește părintele Porfirie – Viața și cuvintele”

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 31 MAI - 7 IUNIE 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 31 mai	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 8-a după Paști – Pogorârea Duhului Sfânt (Cincizecimea sau Rusaliiile) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Luni 1 iunie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Sfânta Treime - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 3 iunie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 5 iunie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 6 iunie	07 ³⁰ -10 ³⁰	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților
	17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Vecernie
Duminică 7 iunie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica întâi după Rusalii (a Tuturor Sfinților) Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2015 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI